

ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋਣਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਖਦਸ਼ੇ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸਲਾਹਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ: ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਐਂਡ ਨਿਆਂਕਾਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਝੁਕਾਅ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ, ਜੋ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਰੇਵ. ਜੀ. ਹਰੀਸ਼
ਪਾਦਰੀ
ਬਨਾਮ
ਪ੍ਰਮ ਨਾਥ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਦੁਆ, ਜੇ.

ਜਾਅ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 20 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੋਟੀ ਤਾਰੀਖ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ਼ਾ ਵਿਵਾਦ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਭੇਜਣ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਟਾਲਣਯੋਗ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਸ.

ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V) - ਐੱਸ. 151 ਅਤੇ ਓ. 29, ਆਰ. 3—ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਭੌਤਿਕ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ—ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਵਸਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ — ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਬਚਾਅ—ਕੀ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 29, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਇਸਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਏ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਧਿਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਸ੍ਰੀ ਮਹੇਸ਼ ਚੰਦਰ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 20 ਮਈ, 1965 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 115, ਸੀਪੀਸੀ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਅਤੇ 1 ਜੂਨ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 1965

ਏ.ਸੀ. ਐਡਵੋਕੇਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ

ਐਸ ਐਨ ਮਾਰਵਾਹ ਅਤੇ ਪੀ ਡੀ ਭਾਰਗਵ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਦੇਸ਼

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ.—ਇਹ ਬਾਰਾ ਬਾਂਕੀ ਦੇ ਮੈਸਜਰ ਰਾਮ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਕ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਏ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਨੂੰਈਆ ਲਾਲ ਭਾਰਗਵ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਵਿਰੁੱਧ ਰੁਪਏ 45,112.94 ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਿਸਦਾ ਹੈ; ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਬਾਰ ਬਾਂਕੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ ਤੇ, ਇਹ ਕੇਸ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ ਤੇ ਹੈ। ਮੁਦਈ- ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 29, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਆਰਡਰ 11, ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਥਾਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ਼੍ਰੀ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 23 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। 3 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ “ਆਰਡਰ 29, ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਕਥਿਤ ਸਥਾਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 14 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ

ਮੇਸਰਜ਼ ਰਾਮ
ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼
ਸੂਗਰ ਮਿੱਲ
(ਪੀ.) ਲਿ.
ਬਨਾਮ
ਸ਼੍ਰੀ
ਕਨੂੰਈਆ ਲਾਲ
ਭਾਰਗਵ ਅਤੇ
ਹੋਰ

ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ 6 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਤਰੀਕ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 18 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਆਈਐਫਐਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 3 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਤਮ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਨਾ ਤਾਂ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ 18 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ 22 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 25 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਬਹਿਸ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 16 ਮਾਰਚ 1965 ਅਤੇ ਫਿਰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1965 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਜੇ ਵੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ, ਮੇਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਲਈ ਆਏ ਹਨ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦਾ ਆਰਡਰ 29 ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ:-

"ਅਦਾਲਤ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਸੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਮੇਸਰਜ਼ ਰਾਮ
ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼
ਸੂਗਰ ਮਿੱਲ
(ਪੀ.) ਲਿ.

ਬਨਾਮ

ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸਖ਼ਤ ਰੁਖ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਅੜਚਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਬਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਹੈ:-

ਸ਼੍ਰੀ ਕਨੂੰਈਆ ਲਾਲ
ਭਾਰਗਵ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਸਮਸ਼ੋਰ
ਬਹਾਦਰ, ਜੋ

"ਇਸ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਰੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਲਈ ਜਾਂ - ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਕਰੀਬ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 10, ਨਿਯਮ 4, ਆਰਡਰ 3, ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 12 ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 10, ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦਾ ਵਕੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਧਿਰ ਦੀ ਉਹ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 3, ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ 9 ਦਾ ਨਿਯਮ 12 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ:-

“ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ, ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਤੇ ਲਾਗੂ, ਜੋ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।“

ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾ-ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਆਰਡਰ 29, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਇੱਕ

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ।
 ਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਮਾਰਨ ਲਈ. ਈਸਟ ਇੰਡੀਅਨ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਜੀਤ ਮੱਲ ਕੱਲੂ ਮੱਲ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ
 ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
 ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਲਤਵੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ
 ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬੰਦ
 ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ
 ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਸਹਿਜ ਧਿਰ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ
 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਹਿਗਲ ਦੁਆਰਾ
 ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ
 ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।
 ਬਚਾਅ ਤੋਂ ਬਾਹਰ. ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ
 ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਖਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ
 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ।
 ਵੈਕਟਾਰਾਰਿਉਲੁ ਬਨਾਮ ਮਨਚਲਾ ਯੇਸ਼ੋਬੂ (2) ਦੇ ਮਦਰਾਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ
 ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ
 ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਬਚਾਅ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।
 ਸੁੰਦਰਮ ਚੇਟੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ
 ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇਕੋ
 ਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। . ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਕੇਸ
 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ

ਮੇਸਰਜ਼ ਰਾਮ
 ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼
 ਸੂਗਰ ਮਿੱਲ
 (ਪੀ.) ਲਿ.
 ਬਨਾਮ
 ਸ੍ਰੀ ਕਨੂੰਈਆ ਲਾਲ
 ਭਾਰਗਵ ਅਤੇ
 ਹੋਰ
 ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ
 ਬਹਾਦਰ, ਜੇ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 19। ਰਹਾਉ ਨਹੀਂ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਜੁਗਲ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਕਿਸੇਰ. ਹੁਣ ਵੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੁਗਲ ਕਿਸੇਰ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਝਿੜਕਿਆ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਹੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ। ਇਹ ਰਾਮਈਆ ਸਰਵਈ ਬਨਾਮ ਸਾਮਾ ਅਈਅਰ (3) ਵਿੱਚ ਸੋਮਯਾ ਅਤੇ ਰਾਜਮੰਨਰ, ਜੇਜੇ. ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 151 ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਆਰਡਰ 11, ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਖੋਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੇਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਖ਼ਤਿਆਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਦਖ਼ਲ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਗਲਤ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੋਧ ਲਈ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਡੀ.ਫਾਲਸਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਐਮਐਸਟੀ. ਗੌਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 127 ਆਫ 1961।

1965

ਅਗਸਤ 30

ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XIII) — ਸੈਕਸ਼ਨ 7—1955 ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ—1956 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸੇਧ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 1958 ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ—ਕੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਜੋ ਕਿ 1956 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਵੀਸੇ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਬਕਾਇਆ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ।

---

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 47 ਸਾਰੇ. 638.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1932 ਮੈਡ. 263.

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1947 ਮੈਡ 92.

ਸੀਮਾ ਰਾਣੀ (ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜਿਹ ਦਿਤੀ ਜਾਏਗੀ।